

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **T. T. T.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Praze, Václavské náměstí 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 5. 2006, č. j. 63 Az 156/2005 - 20,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 12. 2005, č. j. OAM-2168/VL-10-05-2005, jímž byla stěžovatelova žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Nejvyšší správní soud nejprve vážil nezbytnost rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat tam, kde samo podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná (§ 104 s. ř. s.). Stěžovatel v kasační stížnosti bez dalšího upřesnění namítá porušení několika ustanovení (§ 3 odst. 3, 4, § 32 odst. 1, § 46, § 47) tehdy platného zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“).

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost mj. přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatel v žalobě u krajského soudu ani jednu z těchto námitek, které

obsahuje kasační stížnost, neuvedl, ač je patrné, že se jedná o námitky, které uplatnit mohl (týkají se správního řízení). Shora uvedené námitky tedy shledal Nejvyšší správní soud nepřijatelnými, ostatní námitky v kasační stížnosti shledal soud přípustnými.

Poté se musel Nejvyšší správní soud zabývat přijatelností kasační stížnosti (§ 104a s. ř. s.) v části, v níž je přípustná, tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 933/2006.

Na základě obecných úvah, které Nejvyšší správní soud provedl ve výše uvedeném rozhodnutí, konstatuje v projednávané věci zdejší soud, že stěžovatel argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelovy námitky totiž spočívají v tom, že nebyla správně posouzena právní otázka udělení azylu, neboť tento mu měl být udělen. Skutečnost, že stěžovatel uvedl ekonomické důvody pro opuštění vlasti, ještě neznamená, že nelze udělit azyl, neboť nelze institut azylu vykládat restriktivně a zúžit jej jen na ochranu nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené. Stěžovatel také popírá, že by si chtěl žádost o azyl jen legalizovat svůj pobyt v České republice. Krajský soud dle stěžovatelovy námítky rovněž pochybil tím, když uzavřel, že zjevně nedůvodná žádost o azyl vylučuje možnost postupu podle § 14 zákona o azylu (tzv. humanitární azyl).

Na námitky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Nejvyšší správní soud mnohokrát vyslovil, že správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu jen tehdy, jestliže žadatel o udělení azylu alespoň tvrdí, že existují důvody v tomto ustanovení uvedené. V opačném případě žádost jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona zamítne (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, dostupný z www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud také uvedl, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu vylučuje posouzení žádosti podle § 12 téhož zákona (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90 či kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, všechny dostupné z www.nssoud.cz). Rovněž podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu obtíže žadatele o azyl stran obživy či možností seberealizace nelze bez přistoupení dalších okolností hodných zvláštního zřetele vnímat jinak nežli jako důvody ekonomické, nepostačující k udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54, dostupný z www.nssoud.cz).

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. dubna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu